زهرا چیذری

پرونده
۸ مارس
روز جهانی زن

آنجا که غرب نیمه دیگر جامعه را نمی‌بیند!

هشـــتم مارس یا «روز جهانی زن» یکی از تراژیک‌ترین مصادیق تاریخ مبارزات زنان غربی برای به دست آوردن حداقل‌های حق و حقوق‌شان اســت. ماجرای این روز از یک اعتراض آغاز می‌شود؛ اعتراض زنان کارگر کارخانه نساجی در نیویورک برای دریافت دستمزد برابر با مردان در ازای کار برابری که انجام می‌دهند! شرایط سخت با دستمزد کم کارگران زن در اوایل قرن بیستم که همراه با مردان در کشورهای صنعتی وارد بازار کار شده بودند، آنان را وادار به اعتراضی گروهی کرد؛ اعتراضی که البته به هیچ نتیجه‌ای نرســید. ۵۰سال بعد در هشتم مارس سال ۱۹۰۸میلادی کارگران زن همان کارخانــه نساجی شهر نیویورک به منظور احیای خاطره این اعتصاب دست از کار کشیدند تا یک بار دیگر بخت خود را برای رسیدن به دستمزد برابر با مردان آن هم به ازای شـغلی یکسان بیازمایند. این بار اما نتیجه وخیم‌تر از دفعه اول بود و صاحب کارخانه به همراه نگهبانان به منظور جلوگیری از همبستگی کارگران، این زنان را در محل کارشان محبوس کرد. این پایان ماجرا نبود! محل حبس این زنان کارگر به دلایل نامعلومی آتش گرفت. تنها تعداد کمی از زنان زندانی‌شده توانستند از جهنمی که به دلیل اعتراض و درخواست حقوق برابر گرفتارش شده بودند، نجات پیدا کنند و ۱۲۹نفر از این کارگران زنده‌زنده در آتش سوختند. جرم این ۱۲۹زن کارگر فقط یک چیز بود؛ درخواست برای دریافت دستمزد برابر با مردان!

اما هنوز هم زنان در دنیای غرب از دستمزد برابر با مردان برخوردار نیستند. این مسئله به جایی رسیده است که در اتحادیه اروپا چهارم نوامبر ۲۰۱۹میلادی (۱۳آبان) روز «برابری دستمزد زنان و مردان» نام گرفته است. در این روز فعالان حقوق زنان در سراسر اروپا در چارچوب برنامه‌های مختلف، خواستار تعیین دستمزدی برابر با مردان می‌شوند.

انقلاب صنعتی و نیاز به نیروی کار ارزان

هنوز هم زنان در دنیای غرب نیروی کار ارزان‌قیمت به شمار می‌آیند. این ماجرا از انقلاب صنعتی در نیمه دوم قرن هجدهم در انگلیس آغاز شد و بعدترها به امریکا و سایر کشورهای غربی هم رسید و تا به امروز ادامه دارد.
با پیشرفت بیشتر ایالات متحده در صنعت، علاوه بر مردان، زنان و کودکان نیز به شمار کارگران افزوده شدند. در حالی که یک کارگر مرد بین ۲/۵ تا ۵/۸ دلار برای یک هفته کار دریافت می‌کرد، برای همان کار و در همان مدت، هر کارگر زن ۲/۲۵ دلار و هر کودک ۰/۵دلار دریافت می‌کرد.
اگر چه در فاصله سال‌های ۱۸۵۹ تا ۱۹۱۹ محصولات صنعتی ۳۳برابر شده بود، اما تنها مقدار کمی از ثروتی که رشد کشور تولید کرده بود، به کارگران اختصاص داده شد. شرایط برای زنان و بچه‌ها که‌درصد بالای نیروی کار را در بعضی صنایع تشکیل می‌دادند و اغلب درآمد بسیار کمتری از مردان داشتند، سخت‌تر بود. بحران‌های اقتصادی گاه و بی‌گاه در سراسر کشور، خود باعث رکود بیشتر دستمزدهای صنعتی بود، در نتیجه سطح بیکاری بالا و بالاتر می‌رفت.
تا پیش از سال ۱۸۷۴، وقتی که ماساچوست اولین قانون کشور را در مورد محدود کردن ساعات کار زنان و کودکان در کارخانه‌ها به ۱۰ ساعت در روز به تصویب رساند، هیچ گونه قانون کاری در کشور وجود نداشت. در واقع دهه ۱۹۳۰ بود که دولت فدرال فعالانه وارد عمل شد. تا آن موقع، وضع کار به عهده مقامات محلی و ایالتی واگذار شده بود که تعداد اندکی از آنها به جواب‌گویی و طرفداری از طبقه کارگر در مقابل سرمایه‌داران ثروتمند می‌رسیدند.

تاریخچه ورود زنان به بازار کار

در طول جنگ جهانی اول (۱۹۱۸-۱۹۱۴) مردان به جنگ رفته بودند، بنابراین تعداد زیادی از زنان استخدام شدند. مشاغل جدیدی نیز به عنوان بخشی از تلاش‌های جنگ ایجاد شد، به عنوان مثال در کارخانه‌های مهمات‌سازی. تقاضای زیاد برای اسلحه منجر به تبدیل شدن کارخانه‌های مهمات‌سازی به بزرگ‌ترین کارفرمای زنان در طول سال ۱۹۱۸ شد. اگرچه مقاومت اولیه برای استخدام زنان برای آنچه به عنوان «کار مردانه» تلقی می‌شد وجود داشت، اما با طرح خدمت اجباری در سال ۱۹۱۶ نیاز به کارگران زن را ایجاد کرد. در همین زمان، دولت هماهنگی اشتغال زنان را از طریق کمپین‌ها و برنامه‌های استخدام آغاز کرد. این باعث شد زنان در مشاغلی کار کنند که قبلاً مختص مردان بود. به عنوان مثال به عنوان نگهبان راه‌آهن و جمع‌آوری بلیت اتوبوس‌ها و قطار، کارکنان پست، پلیس، آتش‌نشانان و کارمند. برخی از زنان همچنین در مهندسی ماشین‌آلات سنگین کار می‌کردند، اسب‌های گاری را در مزارع هدایت و در خدمات دولتی و کارخانه‌ها کار می‌کردند. با این حال، آنها برای انجام همان کار دستمزد کمتری دریافت کردند.

شکاف دستمزد در امریکا

طبق گزارش سایت Business insider شکاف دستمزد جنسیتی همچنان ادامه دارد و زنان به ازای هر دلاری که مردان به دست می‌آورند ۸۳سنت درآمد دارند.

■ **عوامل مؤثر در شکاف در پرداخت**
مکان: شکاف دستمزد در امریکا در هر ایالتی متفاوت است.
نژاد: بومی‌های امریکا و همچنین رنگین‌پوستان به طور معناداری کمتر دستمزد می‌گیرند.
جنسیت: یک زن با شغل تمام‌وقت در تمام طول سال، ۸۱درصد همتای مرد خود درآمد دارد.
صنعت: بر اساس داده‌های سال ۲۰۱۹، شکاف دستمزد در برخی صنایع بیشتر است.
صنعت ساخت‌وساز کمترین شکاف (زنان ۹۶/۳درصد مردان درآمد داشتند) و صنعت مالی و بیمه بیشترین شکاف را داشتند (زنان ۵۹/۲درصد از درآمد مردان را داشتند).

■ **عدم‌برخورداری زنان از حق فرزند**
زنان دارای فرزند هیچ افزایش حقوقی دریافت نمی‌کنند، در حالی که مردان دارای فرزند پاداش دریافت می‌کنند.

■ **استفاده اندک از زنان در سطوح مدیریتی**
بر اساس گزارش ۲۰۲۱، حدود یک‌چهارم مدیران سطح C زن بودند. همچنین زنان رنگین‌پوست در سطح اجرایی کمتر حضور دارند و ۴درصد از C-suite را تشکیل می‌دهند.
بر اساس این گزارش، به ازای هر ۱۰۰ مرد ارتقایافته به سمت مدیریت، ۸۶زن ارتقا یافته است.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

هر ۹۸ثانیه یک تجاوز جنسی

چالش‌های زنان غربی فقط از جنس چالش‌های اقتصادی و دســتمزد نابرابر با مردان در مشاغل یکسان نیست. شاید اصلی‌ترین چالش آنها موضوعات امنیتی باشد که در دنیای غرب برای زنان وجود ندارد.
براساس گزارش سایت rainn هر ۹۸ثانیه یک امریکایی مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد. هر سال بیش از ۴۶۳هزار قربانی تجاوز در امریکا وجود دارد.
۹۰درصد قربانیان تجاوز بزرگسالان زن هستند. از هر ســه زن یک نفر و از هر چهار مرد یک نفر در طول زندگی خود خشونت جنسی را تجربه می‌کنند. تنها ۲درصد از تجاوزات جنسی گزارش‌شده نادرست هستند. تنها ۲۸درصد از قربانیان تجاوز جنسی تجربیات خود را به پلیس گزارش می‌دهند. سرخپوستان امریکا دو برابر بیشتر از سایر نژادها قربانی تجاوز جنسی و تجاوز جنسی می‌شوند. وزارت دفاع تخمین می‌زند بیش از ۶درصد از زنانی که در ارتش خدمت می‌کنند، تجاوز جنسی را تجربه می‌کنند. ۵۴درصد از قربانیان تجاوز جنسی در سنین ۱۸ تا ۳۴ سالگی این خشونت را تجربه می‌کنند. زنان زیر ۱۸سال چهار برابر بیشتر از جمعیت عادی قربانی تجاوز جنسی می‌شوند.
تا سال ۱۹۹۸ حدود ۱۷/۷میلیون زن امریکایی قربانی تلاش برای تعرض یا تجاوز کامل شده بودند. از هر چهار دختر و از هر هفت پسر یک نفر قبل از ۱۸سالگی مورد تجاوز جنسی قرار می‌گیرد. ۸۲درصد از کل قربانیان نوجوانان زن و ۹۰درصد قربانیان تجاوز بزرگسالان زن هستند. زنان ۱۶ تا ۱۹ ساله چهار برابر بیشتر از جمعیت عمومی قربانی تجاوز جنسی، مورد تعرض یا تجاوز جنسی قرار می‌گیرند. زنان ۱۸ تا ۲۴ساله که دانشجوی کالج هستند سه برابر بیشتر از زنان به طور کلی در معرض خشونت جنسی هســتند. از هر پنج زن در دانشگاه یک نفر مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است. تخمین زده می‌شود تنها ۱۲درصد از حملات به دانشگاه گزارش شده است. بیش از ۱۳درصد از زنان در کالج می‌گویند که در زمان حضور در دانشگاه مجبور به داشتن رابطه جنسی حین قرار ملاقات بوده‌اند. ۹۳درصد نوجوانان قربانی تجاوز جنسی، مهاجم را می‌شناسند که ۳۴درصد آنها اعضای خانواده هستند. ۵۰درصد مهاجمان بالای ۳۰سال سن دارند و ۵۷درصد آنها سفیدپوست هستند. تعداد کودکانی که در اثر تجاوز جنسی در ایالات‌متحده باردار می‌شوند، ممکن است بین ۷هزار و ۷۵۰ تا ۱۲هزار و ۵۰۰ نفر باشد.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

◤ این تصویر سه تن از زنان کشاورز در مزارع «سم» در شمال فرانسه، حدود ۱۹۱۷میلادی را نشان می‌دهد. در دنیای غرب زنان را برای شخم زدن مزرعه به گاو آهن می‌بستند!

◤ زنان در جریان جنگ جهانی اول (سال ۱۹۱۴) در کارخانه مهمات‌سازی شیکاگو کار می‌کردند. کار بدون آموزش با مواد شیمیایی باعث بیماری و مرگ بسیاری از این زنان می‌شد.

◤ یک زن در حال جارو کردن خیابان در آلمان که نشان می‌دهد زنان در غرب برای سخت‌ترین و پایین‌ترین مشاغل به کار گرفته می‌شدند.

◤ زنان کارگری که در معادن بلژیک کار می‌کنند. حدود ۱۹۱۵ میلادی، این در حالی است که کار در معدن یکی از سخت‌ترین مشاغل دنیاست.

مرگ قناری‌ها در کارخانه مهمات‌سازی!

تا ســال ۱۹۱۷، کارخانه‌های مهمات‌ســازی کــه عمدتاً زنــان را بــه کار می‌گرفتنــد، ۸۰درصــد از ســلاح‌ها و گلوله‌های مورد استفاده ارتش بریتانیا را تولید می‌کردند (Kindree-Airth، ۱۹۸۷). ایــن زنان کــه به عنوان «قناری» شناخته می‌شدند، مجبور بودند با TNT (ترکیب شیمیایی تری نیتروتولوئن که به عنوان عامل انفجاری در مهمات اســتفاده می‌شــود) کار کنند که باعث زرد شدن پوست آنها می‌شد. کار با مواد ســمی بدون لباس محافظ کافی یا لباس مورد نیاز جان این زنان را به خطر می‌انداخت. در طول جنگ جهانی اول حدود ۴۰۰زن بر اثر قرار گرفتن بیش از حد در معرض TNT جان خود را از دست دادند.
نرخ اشتغال زنان در طول جنگ جهانی اول از ۲۳/۶درصد از جمعیت در سن کار در سال ۱۹۱۴ به ۳۷/۷ تا ۴۶/۷درصد در سال ۱۹۱۸ افزایش یافت (Braybon، ۱۹۸۹، p. ۴۹). اشتغال زنان متأهل نیز به شدت افزایش یافت؛ تقریباً ۴۰درصد از کل زنان کارگر تا سال ۱۹۱۸ (برایبون، ۱۹۸۹: ص۴۹).
اما از آنجا که حقوق زنان کمتر از مردان بود، این نگرانی وجود داشت که کارفرمایان حتی با بازگشت مردان از جنگ، زنان را در این مشاغل به کار بگیرند، البته این اتفاق نیفتاد؛ یا زنان اخراج شدند تا راه را برای سربازان بازگشته باز کنند یا زنان در کنار مردان کار می‌کردند اما با دستمزد کمتر و این آغاز مبارزات زنان غربی برای دریافت دستمزد برابر بود؛ مبارزه‌ای که تا همین امروز هم ادامه دارد.

◤ به گواهی تاریخ زنان در دنیای غرب با سخت‌ترین شرایط کاری و اجتماعی و فرهنگی مواجه بودند. پس از انقلاب صنعتی زنان غربی در سخت‌ترین مشاغل همچون کار در معادن زغال‌سنگ یا کارخانه‌های مهمات‌سازی گمارده می‌شدند بدون آنکه دستمزدی برابر با مردان دریافت کنند. زنان غربی هنوز هم نیروی کار ارزان قیمت محسوب می‌شوند.

کار در معادن زیر زمینی

ویکتوریایی‌ها کار کودک را بخشی عادی از زندگی کاری می‌دانســتند. اکثر کودکان در حدود هشت سالگی کار زیرزمینی را شروع کردند، اما برخی از آنها در سن پنج سالگی بودند. آنها به میزان همان ساعت‌های کار بزرگسالان و گاهی اوقات بیشتر در مشاغلی کار می‌کردند که دستمزد بسیار کمتری داشتند. بچه‌ها و زنان بزرگ‌تر وان‌های پر از زغال‌سنگ را در امتداد جاده‌ها از سطح زغال‌سنگ تا ته گودال می‌کشیدند و هل می‌دادند. بچه‌های کوچک‌تر دو به دو کار می‌کردند؛ یکی به‌عنوان شتاب‌گر، دیگری به‌عنوان رانشگر، اما بچه‌های بزرگ‌تر و زنان به تنهایی کار می‌کردند. وان‌ها و زغال‌سنگ گاهی بیش از ۶۰۰ کیلوگرم وزن داشت و باید از طریق تونل‌هایی که اغلب تنها ۶۰ تا ۱۲۰سانتیمتر ارتفاع داشتند، حرکت می‌کردند.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

نتایج نظرسنجی درباره خشونت جنسی

به گزارش euromedmonitor آژانس حقوق اساسی اتحادیه اروپا یک نظرسنجی در سال ۲۰۱۴ درباره خشونت علیه زنان در سطح اتحادیه اروپا منتشر کرد که نشان می‌دهد از هر سه زن، یک زن از زمانی که به سن ۱۵سالگی رسیده، نوعی خشونت فیزیکی یا جنسی را تجربه کرده است. از هر ۱۰ زن، یک زن مورد خشونت قرار گرفته اســت. از هر ۲۰ زن، یک زن مورد تجاوز جنسی قرار گرفته است.
نظرسنجی آژانس حقوق اساسی اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۴ نشان داد حدود ۲۲درصد از زنان در اتحادیه اروپا از سن ۱۵سالگی مورد خشونت فیزیکی یا جنسی از سوی شریک زندگی خود قرار گرفته‌اند.
حدود ۱۱درصد از زنان اتحادیه اروپا نیز نوعی خشونت را تجربه کرده‌اند.
در سال ۲۰۱۵ حدود ۲۱۵هزار جرم خشونت جنسی، توسط مقامات کشورهای اتحادیه اروپا ثبت شد که یک‌سوم آن تجاوز جنسی بود. از هر ۱۰قربانی تجاوز، ۹نفر و از هر ۱۰قربانی تجاوز جنسی، هشت نفر دختر و زن بودند.
بریتانیا با ۶۴هزار و ۵۰۰مورد جرائم جنسی - که بیش از نیمی از آنها تجاوز جنســی بوده- بیشترین تعداد جرائم جنسی را به صورت مطلق ثبت کرده است.
آلمان در رتبه دوم، فرانسه سوم و سوئد در رتبه چهارم قرار دارند.
از نظر جمعیت، سوئد بود که بالاترین نسبت جرائم خشونت جنسی (۱۷۸ مورد به ازای هر ۱۰۰هزار نفر) را گزارش کرده است. پس از آن اسکاتلند، ایرلند شمالی، بریتانیا و بلژیک قرار دارند.
در مورد تجاوز جنسی، بیشترین تعداد موارد در بریتانیا رخ داده است و سوئد در رتبه دوم قرار دارد و در مورد میزان خشونت جنسی در اروپا در سال ۲۰۲۰، چهار کشور شـمال اروپا (سوئد، ایسـلند، نروژ و دانمارک) به این میزان رسیده‌اند. بالاترین ارقام در سوئد، کشوری که بیشترین گزارش خشونت جنسی را دارد، بیش از ۲۰۰مورد در هر ۱۰۰هزار نفر ثبت شده است. فرانسه و آلمان بیشترین تعداد گزارش شده تجاوز جنسی به زنان را در اروپا در سال ۲۰۱۹ ثبت کرده‌اند: به ترتیب ۲۰هزار و۶۹۴مورد و ۹هزار و۲۹ مورد.
شایان ذکر است، تعداد قربانیان مرد تجاوز جنسی نیز در این دو کشور بالاترین میزان بوده و به ۲هزار و۸۸۶مورد در فرانسه و ۶۸۵مورد در آلمان رسیده است. در سال ۲۰۲۰، تجاوز جنسی به زنان ثبت‌شده در فرانسه به ۲۲هزار و۷۷۰ مورد افزایش یافت، در حالی که تعداد تجاوزات جنسی به ۲۳هزار و ۹۱۰ مورد رسید و موارد آزار جنسی به ۲هزار و ۶۹۰ مورد رسید که در مجموع به ثبت بیش از ۴۹هزار مورد خشونت جنسی علیه زنان منجر شد.
افزایش بیشتری در موارد گزارش‌شده تجاوز جنسی یا اقدام به تجاوز جنســی و آزار جنسی در فرانسه در سال ۲۰۲۱ مشاهده شد؛ تعداد موارد نسبت به سال ۲۰۲۰، ۳۲درصد و ۳۳درصد رشد داشته و در مجموع به ۷۵هزار و ۸۰۰مورد خشونت جنسی رسیده است. از سوی دیگر، در آلمان، کشوری با بالاترین‌درصد زنان اتحادیه اروپا که خشونت را تجربه کرده‌اند (۳۵درصد)، تعداد موارد تجاوز جنسی، اجبار جنسی و تجاوز جنسی در سال ۲۰۱۶ به ۱۱هزار و۲۸۲نفر رسید. متعاقباً تعداد پرونده‌های ثبت شده توسط پلیس آلمان در سال ۲۰۱۷ کاهش یافت، اما از سال ۲۰۱۸ به بعد این تعداد دوباره شروع به افزایش کرد و تقریباً به ۱۰هزار پرونده در سال ۲۰۲۰ رسید.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

قاچاق انسان

طبق گزارش یورو استات در سال ۲۰۲۰، تعداد قربانیان ثبت‌شده قاچاق انســان در اتحادیه اروپا ۶هزار و۵۳۴ نفر ۱۶درصد در مقایسه با سال ۲۰۱۹ کمتر بود. باوجود این در سال ۲۰۲۰ نزدیک دوسوم قربانیان ثبت‌شده قاچاق انسان، زنان یا دختران (۶۴درصد) بودند. بیش از نیمی (۵۵درصد) از قربانیان قاچاق انسان مورد استثمار جنسی قرار گرفتند.
استثمار جنسی، عمدتاً از زنانی که به کشورهای اروپای غربی و جنوبی قاچاق می‌شوند، همچنان شایع‌ترین شکل جرم است، در حالی که موارد استثمار کارگری در حال افزایش است.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

«من نمی‌خواهم بمیرم»

مبارزه با مرگ و میر مادران در میان زنان سیاهپوست

طبق گزارش نیویورک تایمز یافته‌های مطالعات گسترده، زایمان برای خانواده‌های سیاهپوست حتی زمانی که آنها ثروتمندتر هستند، مرگبارتر است.
در ایالات متحده، ثروتمندترین مادران و نوزادان آنها در سال بعد از زایمان بیشترین احتمال زنده ماندن را دارند، به جز زمانی که خانواده سیاهپوست باشند. بر اساس یک مطالعه پیشگامانه جدید روی ۲میلیون تولد در کالیفرنیا ثروتمندترین مادران سیاهپوست و نوزادان‌شان دو برابر بیشتر از ثروتمندترین مادران سفیدپوست و نوزادان‌شان در معرض خطر مرگ هستند. تحقیقات بارها نشان داده است مادران و نوزادان سیاهپوست بدترین نتایج زایمان را در ایالات متحده دارند، این مطالعه نشان می‌دهد چگونه خطرات زایمان بر اساس نژاد و درآمد والدین متفاوت است و چگونه خانواده‌های سیاهپوست، صرف‌نظر از وضعیت اجتماعی و اقتصادی آنها، به طور نامتناسبی تحت تأثیر قرار می‌گیرند.
در مورد سلامت خود والدین نیز الگوی مشابهی پدیدار شد: مادران فقیر و ثروتمند به یک اندازه احتمال بارداری پرخطر داشتند، اما احتمال مرگ مادران فقیر سه برابر بیشتر بود، حتی در همان بیمارستان‌ها. نویسندگان مقاله نوشتند که بارداری زنان ثروتمند «بلکه محافظت‌شده‌ترین است.» این یافته نشان می‌دهد سیستم پزشکی امریکا این توانایی را دارد که جان بسیاری از نوزادان با خطرات اولیه سلامت را نجات دهد، اما این مزایا برای خانواده‌های کم‌درآمد می‌تواند دور از دسترس باشد. محققان دریافتند که میزان مرگ و میر مادران در میان زنان سیاهپوســت پردرآمد به اندازه زنان سفیدپوست کم‌درآمد بالاست. میزان مرگ و میر نوزادان بین دو گروه نیز مشابه بود. میزان مرگ و میر نوزادان ثروتمندترین زنان سیاهپوست تقریباً برابر با فقیرترین زنان سفیدپوست است.
این روزنامه در گزارشی دیگر با تیتر «من نمی‌خواهم بمیرم»؛ مبارزه با مرگ و میر مادران در میان زنان سیاهپوست می‌نویسد: در سطح ملی، زنان سیاهپوست تقریباً سه برابر بیشتر از زنان سفیدپوست در معرض خطر مرگ ناشی از علل مادری هستند: مرکز ملی آمار بهداشت گزارش می‌دهد در سال ۲۰۲۰، میزان مرگ و میر مادران برای زنان سیاهپوست ۵۵/۳مرگ و میر در هر ۱۰۰هزار تولد زنده بود. این نرخ سال ۲۰۲۰ برای زنان سفیدپوست ۱۹/۱مرگ در هر ۱۰۰هزار تولد زنده بود. کالج امریکایی متخصصان زنان و زایمان در بیانیه‌ای در ســال گذشــته با اشاره به نابرابری‌های نژادی، قومی، جنبه‌های نژادپرســتی و تعصبات نژادی اعلام کرد: «ما موظف هستیم برای بازنگری سیستم‌های ناعادلانه فعلی که نابرابری‌های نژادی غیرقابل قبول در نتایج سلامت را تداوم می‌بخشند، کار کنیم.» بر این اساس برخی سازمان‌های غیرانتفاعی در این کشور به دنبال این هستند تا به کمک مادران سیاهپوست بیایند و موجب شوند آمار مرگ و میر در میان این گروه از جمعیت کشور امریکا پایین‌تر بیاید.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

پلیس متجاوز در لندن

زنان انگلیسی حس می‌کنند نمی‌توانند حتی به پلیس این کشور اعتماد کنند. یکی از جنجال برانگیزترین دلایل این بی‌اعتمادی ماجرای قتل سارا ادوارد توسط یک افسر پلیس انگلیسی است. زنان انگلیسی به ناامنی‌شان در این کشور معترضند. آنها معتقدند ۹۷درصد از زنان انگلیسی در این کشور امنیت ندارند، حتی از سوی پلیس! ماجرای قتل سارا ادوارد از سوی یک افسر پلیس با اعتراض مردم و به ویژه زنان انگلیسی همراه شد؛ اعتراضی که با بهانه کرونا مجوزی برای تجمع نگرفت. تجمع مسالمت‌آمیز این زنان با گل و شمع نیز مورد هجوم پلیس قرار گرفت و گروه زیادی دستگیر شدند. در این تجمعات زنان پلاکاردهایی دست‌شان بود و روی آن نوشته شده بود «فقط داشت به سمت خانه‌اش می‌رفت»، با وجود این و به‌رغم تجمع مسالمت‌آمیز همراه با گل و شمع در ادای احترام به روح سارا و جنایت فجیعی که پلیس انگلیس در حق این دختر جوان انجام داده بود، پلیس معترضان را دستگیر و سرکوب کرد. هرچند وین کوزنز افسر پلیس انگلیســی به خاطر این جنایت به حبس ابد محکوم شــد، اما این پایان جنایات پلیس انگلیس علیه زنان نبود. همچنین بسیاری از رسانه‌ها از جمله بی‌بی‌سی درباره ماجرای دیوید کریک و وحشت جامعه زنان انگلیسی از پلیس گزارش و تحلیل نوشتند. دیوید کریک، افسر پلیس متروپولیتن پلیس دیگری است که به بیش از ۵۰ جرم جنایی، تجاوز جنسی و کنترل اجباری اعتراف کرد، او از موقعیت خود در این نیرو برای آزار زنان استفاده می‌کرد. کریک که در سال ۲۰۰۳ به نیروی پلیس متروپولیتن پیوست، به قربانیان گفت هنگام ملاقات آنها یک افسر پلیس بوده و آنها «با او در امان هستند.» تنها پس از متهم شدن کریک به اولین تجاوز جنســی در اکتبر ۲۰۲۱ بود که زنان شــروع به گزارش دادن به افسر سابق کردند. دیوید کریک به ارتکاب ۴۹ اتهام، در مجموع ۷۱جرم جنسی با ۲۴تجاوز، علیه ۱۲زن اعتراف کرد. این جنایات بین ســال‌های ۲۰۰۳ و ۲۰۲۰ اتفاق افتاد. پلیس متروپولیتن در حال بررسی هزار ادعای سوءاستفاده جنسی و خانگی است که حدود ۸۰۰افسر آن را شامل می‌شود. این امر پس از اعتراف دیوید کریک به ۴۹جرم از جمله دهها تجاوز به عنف صورت می‌گیرد. سر مارک رولی اعلام کرد که پرونده تمام ۴۵هزار افسر و کارمند سازمان مترو برای تخلفات قبلی بررسی خواهد شــد. در مجموع هزار و ۶۳۳ مورد ادعای تجاوز جنسی یا خشونت خانگی که شامل هزار و ۷۱ افسر و سایر کارکنان می‌شود از ۱۰سال گذشته برای اتخاذ تصمیمات مناسب بررسی شده است.

برای دیدن منبع این نوشتار اسکن کنید

◤ دختری نوجوان در نزدیکی نصب کفش‌های قرمز زنانه که روی یک راه‌پله به عنوان نمادی برای محکوم کردن خشونت علیه زنان در تیرانا، آلبانی، هشتم مارس به نمایش گذاشته شده است. رویترز /فلوریون گوگا.

◤ صلیب‌های صورتی ساخته شده از کاغذ که هر کدام نماینده یک زن کشته شده است، در هفتم مارس ۲۰۱۱ در میدانی در کوئرناواکا قرار داده شده است. رویترز /مارگاریتو پرز

◤ وزیر اقتصاد سوئیس، یوهان اشنایدر-آمان (C) با کارمن واکراسپه، رئیس بخش زنان حزب لیبرال دموکرات آزاد سوئیس (FDP) و بریگیتا گادینت، مشاور ملی سوئیس در حالی که یک تکه فرش را به عنوان نمادی دریافت می‌کند، صحبت می‌کند. افزایش شانس زنان برای پرداخت برابر، در روز جهانی زن در برن هشتم مارس ۲۰۱۱. رویترز /مایکل بوهولزر

◤ مادری بالای یک وسیله نقلیه نشسته و صلیبی را در دست دارد که روی آن نوشته شده است «نه یکی دیگر»، در طول کاروانی که خواستار پایان دادن به خشونت علیه زنان و زن‌کشی است، پیش از تظاهرات روز زن، در سیوداد خوارز، مکزیک در هفتم مارس ۲۰۲۱. رویترز /ماه الیپ